

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 119.

Vydána dne 30. prosince 1938.

Cena: Kč 1'60.

Obsah: (378.—381.) 378. Nařízení, jímž se prodlužuje platnost zákona ze dne 21. prosince 1937, č. 266 Sb. z. a n., pokud jde o srážky z platů presidenta republiky, členů Národního shromáždění, předsedy a členů vlády. — **379.** Nařízení o úpravě některých personálních poměrů ve veřejné správě. — **380.** Nařízení o úsporných opatřeních personálních. — **381.** Nařízení, kterým se v důsledku územních změn přechodně odkládá plnění dluhové služby pomocnými fondy pro úpravu dluhů okresů a obcí.

378.

Vládní nařízení

ze dne 21. prosince 1938,

jímž se prodlužuje platnost zákona ze dne 21. prosince 1937, č. 266 Sb. z. a n., pokud jde o srážky z platů presidenta republiky, členů Národního shromáždění, předsedy a členů vlády.

Vláda republiky Česko-Slovenské nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

Platnost ustanovení §§ 1 až 3 zákona ze dne 21. prosince 1937, č. 266 Sb. z. a n., kterým se stanoví srážky z platů presidenta republiky, členů Národního shromáždění, předsedy a členů vlády, jakož i guvernéra Podkarpatské Rusi, se prodlužuje až do jiného opatření.

§ 2.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1939 a provedou je všichni členové vlády.

Dr. Hácha v. r.

Beran v. r.

Sidor v. r.,

tížež za všech členov
Slov. vlády.

Révay v. r.,

tížež za předsedu vlády Pod-
karp. Rusi Dr. Vološina.

Dr. Chvalkovský v. r.

Dr. Fischer v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Syrový v. r.

Dr. Kapras v. r.

Dr. Krejčí v. r.

Dr. Šádek v. r.

Eliáš v. r.

Čipera v. r.

Dr. Feierabend v. r.

Dr. Klumpar v. r.

Dr. Havelka v. r.

379.

Vládní nařízení

ze dne 21. prosince 1938

o úpravě některých personálních poměrů ve veřejné správě.

Vláda republiky Česko-Slovenské nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

Část první.

ODDÍL I.

§ 1.

(1) Část první tohoto nařízení se vztahuje na zaměstnance (zaměstnankyně):

a) státu, jeho nebo jím spravovaných ústavů, podniků a fondů,

b) zemí, okresů a obcí, jakož i jejich nebo jimi spravovaných ústavů, podniků, fondů a zařízení,

c) pro něž platí zákon ze dne 24. června 1926, č. 104 Sb. z. a n. (učitelský zákon).

(2) Kde se v této části mluví o zaměstnancích, rozumějí se tím, pokud není jinak stanoveno, všichni zaměstnanci tomuto nařízení podrobení bez rozdílu pohlaví.

ODDÍL II.

§ 2.

(1) Zaměstnanci, kteří byli 1. října 1938 v činné službě, mohou být převedeni z moci úřední do kteréhokoliv jiného oboru veřejné služby nebo do služeb zaměstnavatelů uveřejněných v části druhé. Jejich služební a platové poměry se upraví, pokud platné předpisy nestanoví jinak, přiměřeně podle zásad vládního

nařízení ze dne 7. listopadu 1930, č. 163 Sb. z. a n., o převzetí zaměstnanců samosprávných korporací do státní služby a jejich zařazení, při čemž může býti služební poměr soukromoprávní přeměněn ve služební poměr veřejnoprávní nebo naopak. Při posuzování nároku těchto zaměstnanců a jejich pozůstalých na odpočivné (zaopatřovací) platy a při výměře těchto platů posuzuje se v mezích zásad § 212 zákona č. 103/1926 Sb. z. a n. doba ztrávená před převedením do jiného oboru veřejné služby podle předpisů platných pro jejich dřívější služební poměr.

(2) Opatření podle první věty předcházejícího odstavce činí v oboru svého resortu příslušné ministerstvo, v oboru územní samosprávy ministerstvo vnitra. Jinak určí zaměstnance, kteří mají býti převedeni, ústřední úřad příslušný podle jejich dosavadního zařazení a opatření podle první věty předcházejícího odstavce učiní o nich ministerstvo financí v dohodě s ministerstvem vnitra a se zúčastněným ministerstvem.

§ 3.

(1) Do služeb, jichž se týká § 1, nesmějí býti po dobu dvou roků, pokud se jinak nestanoví (§§ 2 a 4), přijímáni noví zaměstnanci; zaměstnanci v těchto službách již ustanovení nesmějí býti po dobu dvou roků povyšováni.

(2) Jakékoliv opatření, jímž by se porušovala neb obcházela ustanovení předcházejícího odstavce, je právně neúčinné. Za škody vzniklé takovým opatřením ručí odpovědní orgánové svým jménem a svými příjmy.

(3) Ustanovení odstavce 1 a 2 neplatí pro provádění ustanovení § 13, odst. 2 ústavního zákona o autonomii Slovenskej krajiny ze dne 22. listopadu 1938, č. 299 Sb. z. a n.

§ 4.

Vláda může z naléhavých důvodů k souhlasnému návrhu příslušného ústředního úřadu a ministerstva financí usnesením povolití všeobecné nebo jednotlivé úchyly z ustanovení § 3, odst. 1.

§ 5.

(1) Služební místa zaměstnanců systemisuje:

a) jde-li o místa zaměstnanců ve službách státu, vláda;

b) jde-li o místa zaměstnanců ve službách svazků územní samosprávy, ministerstvo vnitra v dohodě s ministerstvem financí a

nejvyšším účetním kontrolním úřadem na návrh příslušného úřadu (orgánu).

(2) Oprávnění podle odst. 1, písm. b) může ministerstvo vnitra se souhlasem ministerstva financí a nejvyššího účetního kontrolního úřadu přenést zcela nebo z části na zemské úřady; toto opatření jest kdykoliv odvolatelné.

(3) Právo systemisovati služební místa podle tohoto paragrafu zahrnuje v sobě také právo platnou systemisaci služebních míst měniti a rušiti.

ODDÍL III.

§ 6.

(1) Provdaná zaměstnankyně v činné službě, která se po 30. září 1938 vzdala dobrovolně služby, nebo tak učiní nejpozději do 16. ledna 1939, obdrží místo případného jiného odbytného za každý celý rok skutečné služby započitatelný pro výměru odpočivných platů odbytné, a to za prvních deset roků po 8% a za každý další celý rok 6% hrubého ročního služného (platu jemu odpovídajícího), které jí posledně příslušelo. Nepřesahuje-li doba pro výměru odbytného započitatelná deset celých roků, vyměří se odbytné i za zlomky roku poměrnou částkou, při čemž se přihlíží pouze k celým měsícům.

(2) Služební poměr zaměstnankyně uvedené v odstavci 1 se rozvažuje dnem 31. ledna 1939, pokud nebyl již rozváznán k dřívějšímu dni.

§ 7.

(1) Provdaná zaměstnankyně, která se nevzdala dobrovolně služby za odbytné podle § 6, odst. 1, je v den účinnosti tohoto opatření v nevypověditelném služebním poměru a má v týž den alespoň deset roků započitatelných ve veřejném pensijním zaopatření pro nárok na výslužné a jeho výměru, vstupuje dnem 31. ledna 1939 do trvalé výslužby, požádá-li o to do 16. ledna 1939. Nároku na odpočivný plat nabude teprve prvním dnem měsíce následujícího po dovršení 55. roku věku. Odpočivný plat se vyměří z pensijní základny příslušející v den vstupu do výslužby a podle služební doby započitatelné k tomuto dni.

(2) Jestliže osoba v odstavci 1 uvedená před dovršením 55. roku věku a po rozluce, úmrtí manžela, po případě přestane-li býti družkou (§ 18), nebude míti příjmu dosahujícího poloviny jejího odpočivného platu, po případě příslušné nejnižší výměry výslužného, je-li tato vyšší, nabude nároku na výplatu částky doplňující její příjem na polovinu jejího od-

počivného platu, po případě na příslušnou nejnižší výměru. Nárok na výplatu této částky pomijí koncem měsíce, v němž se tato osoba znovu provdá, po případě se stane družkou.

(3) Ode dne vstupu do výslužby až do nabytí nároku na odpočivný plat podle odstavce 1, nečítajíc v to dobu, po kterou byla vyplácena částka podle odst. 2, platí zaměstnankyně udržovací příspěvek ročně 3% poslední pensijní základny. Udržovací příspěvek jest platiti v pololetních lhůtách předem na šekový účet úřadu, příslušného k výměření odpočivného platu. Zůstane-li zaměstnankyně se zaplacením udržovacího příspěvku déle než jeden rok v prodlení, zanikají nároky podle odstavce 1 a 2.

(4) Zjistí-li se, že podmínky podle odstavce 1 nejsou dány, pokládá se žádost podle zmíněného odstavce za vzdání služby podle § 6.

§ 8.

(1) Služební poměr provdané zaměstnankyně, u níž nebylo postupováno podle ustanovení §§ 6 a 7, může býti počínajíc 17. lednem 1939 rozvázán výpovědí, a to i tehdy, byl-li služební poměr dosud nevypověditelný.

(2) Výpovědní lhůta se stanoví pro zaměstnavatele i zaměstnankyni jedním měsícem a služební poměr se končí posledním dnem měsíce, v němž uplynula výpovědní lhůta.

(3) Jinak se na služebních a platových poměrech provdané zaměstnankyně nic nemění.

§ 9.

(1) O trvání služebního poměru provdaných zaměstnankyň uvedených v § 8 se rozhodne podle směrnic, jež vydá vláda, přihlížejíc zejména k příjmovým, majetkovým, rodinným poměrům a k služebnímu zařazení zaměstnankyně.

(2) Jestliže však podle uvážení úřadu výživa zaměstnankyně nebo jejích rodinných příslušníků zřejmě není rozvázáním jejího služebního poměru ohrožena, budiž jí dána výpověď (§ 8, odst. 2) do 31. ledna 1939 nebo ihned potom, jakmile se tato okolnost zjistí.

(3) Rodinnými příslušníky ve smyslu předcházejícího odstavce jsou manžel a vlastní, nevlastní neb osvojené děti zaměstnankyně.

§ 10.

(1) Zaměstnankyně, jejíž služební poměr byl rozvázán podle § 8, budiž, neuplynula-li

od rozvázání služebního poměru doba delší dvou let, opětne ustanovena v dřívějším služebním poměru podle stavu v den jeho rozvázání, jestliže její manžel zemřel, stal se trvale nezpůsobilým k jakémukoliv výdělku nebo byl po dobu nejméně šesti měsíců nepřetržitě bez zaměstnání. Předpokladem pro opětne ustanovení jest, že splňuje jinak podmínky pro ustanovení, že by výživa její nebo jejích rodinných příslušníků (§ 9, odst. 3) byla ohrožena a že její služební výkon v posledních třech rocích před rozvázáním služebního poměru byl nejméně po dva roky označen celkovým posudkem alespoň druhého stupně.

(2) K opatření podle předcházejícího odstavce je příslušný pro obor státní služby ústřední úřad v dohodě s ministerstvem financí a ministerstvem vnitra, jinak zaměstnavatel se schválením příslušného státního dozorcího úřadu (orgánu).

(3) Podmínkou pro opětne započtení dřívější služby pro nárok a výměru výslužného jest, že bude v přiměřených lhůtách vráceno odbytné.

§ 11.

Provdaná zaměstnankyně, jejíž služební poměr byl rozvázán výpovědí, obdrží místo případného jiného odbytného za každý celý rok skutečné služby započitatelný pro výměru výslužného odbytné, a to za prvních pět roků po 6% a za každý další celý rok 4% hrubého ročního služného (platu jemu odpovídajícího), které jí posledně příslušelo.

§ 12.

(1) Odbytné (§ 6, odst. 1 a § 11) se vyplatí nejvýše ve čtyřech lhůtách, a to do tří, šesti, devíti a dvanácti měsíců od rozvázání služebního poměru, při čemž odbytné nepřesahující částku 2.000 Kč se vyplatí najednou a odbytné přesahující tuto částku tak, aby splátky činily až do vyčerpání odbytného alespoň 2.000 Kč.

(2) Poskytnutí odbytného vylučuje vydání převodní částky podle předpisů o veřejnoprávním pojistění a vrácení pensijních příspěvků.

§ 13.

(1) Místo odbytného (§ 6, odst. 1, nebo § 11) může si zaměstnankyně do dvou měsíců od rozvázání služebního poměru vyhraditi, aby byla pro případ stáří zajištěna podle ustanovení dalších odstavců; volbu mezi tímto zajištěním a výplatou odbytného musí zaměstnankyně oznámiti do dalších šesti mě-

sící úřadu (orgánu), který rozvázal její služební poměr.

(2) Rozhodne-li se zaměstnankyně pro zajištění pro případ stáří, je zaměstnavatel (§ 1) povinen vydati Všeobecnému pensijnímu ústavu ke dni rozvázání služebního poměru částku rovnající se převodní částce, kterou by byl jinak podle platných převodních předpisů povinen vydati při vstupu zaměstnankyně do veřejnoprávního pojištění.

(3) Této částky použije Všeobecný pensijní ústav jako pojistného jednou pro vždy k pojištění doživotního starobního důchodu, počínajícího dovršením 55. roku věku zaměstnankyně podle obdoby §§ 122 a 123 zákona ze dne 21. února 1929, č. 26 Sb. z. a n., o pensijním pojištění soukromých zaměstnanců ve vyšších službách.

(4) Zaměstnankyně takto zajištěná je oprávněna zvýšiti si pojištěný starobní důchod placením měsíčního pojistného.

(5) Podrobnější podmínky pojištění a sazby pojistného (odst. 3 a 4) vyžadují schválení ministerstva sociální a zdravotní správy.

(6) Pro toto pojištění platí veškeré poplatkové a daňové úlevy, jež jsou stanoveny pro pensijní pojištění povinně.

(7) Pojištění podle tohoto paragrafu vylučuje vydání převodní částky podle předpisů o veřejnoprávním pojištění a vrácení pensijních příspěvků.

§ 14.

Provdané soudce-ženy, pokud se nevzdají dobrovolně služby podle § 6, odst. 1, a nepožádají o přeložení do trvalé výslužby podle § 7, jest za předpokladů uvedených v § 9 v době nové organizace soudní přeložiti do trvalé výslužby s odbytným podle § 11 (§ 13).

§ 15.

(1) Provdá-li se zaměstnankyně za účinnosti tohoto nařízení, rozvazuje se služební poměr koncem druhého měsíce následujícího po měsíci, v němž se provdala.

(2) Provdá-li se soudce-žena za účinnosti tohoto nařízení mimo dobu nové organizace soudů, je to důvodem, aby byla po řízení podle zákona ze dne 21. května 1868, č. 46 ř. z., dána do trvalé výslužby bez odpočivného platu, a to nejpozději koncem druhého měsíce následujícího po měsíci, ve kterém se provdala.

(3) Pro zaměstnankyně, jichž se týká

ustanovení předcházejících odstavců, platí ustanovení §§ 11 až 13 a § 20 obdobně.

§ 16.

(1) Provdané ženy nemohou býti platně ustanoveny ve státní ani v jiné veřejné službě.

(2) Toto ustanovení se nevztahuje na případy uvedené v § 10, jakož i na případy, ve kterých vláda povolí na nezbytnou dobu úchytku hledíc k naprosto nutné potřebě nerušeného chodu veřejné správy, po případě veřejných podniků (ústavů); není-li pro příslušná služební místa způsobilých mužů nebo neprovdaných žen.

§ 17.

Ustanovení tohoto oddílu, vyjímajíc ustanovení § 16, platí obdobně i pro zaměstnankyně na dovolené s čekatelným.

§ 18.

(1) Co platí podle ustanovení tohoto oddílu pro zaměstnankyně provdané, platí také pro družky a pro zaměstnankyně rozvedené, které nejsou ve výživě na svůj služební příjem odkázány, jestliže bylo o rozvod zažalováno (zažádáno) po 31. srpnu 1938. Kdy jest zaměstnankyni pokládati ve výživě za odkázanu na její služební příjem, rozhodne se podle směrnice, jež vydá vláda.

(2) Za družku ve smyslu tohoto nařízení se považuje osoba, jejíž příslušnost k domácnosti jest ve smyslu zákona ze dne 15. června 1927, č. 76 Sb. z. a n., o přímých daních, ve znění předpisů jej měnících nebo doplňujících, založena faktickým spolužitím.

§ 19.

Zaměstnankyně jest povinna neprodleně ohlásiti, po případě prokázati služebnímu úřadu okolnosti, které mají podle ustanovení tohoto oddílu vliv na trvání jejího služebního poměru. Nesplní-li tuto povinnost nebo učiní-li nesprávné nebo neúplné údaje, pozbývá bez újmy trestního stíhání nároku na odbytné (§ 11), jakož i na výhody odbytné nahrazující.

§ 20.

Ustanovení tohoto oddílu o odbytném a o zajištění podle § 13 se nevztahují na zaměstnankyně povinně pojištěním pensijním nebo pojištěním pro případ invalidity a stáří.

ODDÍL IV.

§ 21.

(1) Zaměstnanec má nárok na přeložení do trvalé výslužby, je-li neschopen ke službě a je-li vyloučeno, že opět nabude schopnosti ke službě, anebo překročil-li zaměstnanec 55. rok věku, zaměstnankyně 53. rok věku.

(2) Z moci úřední budiž přeložen zaměstnanec do trvalé výslužby:

a) překročil-li 60. rok věku, zaměstnankyně 55. rok věku,

b) je-li z jakýchkoliv důvodů trvale neschopen své služební místo řádně zastávat,

c) je-li v důsledku celkového kvalifikačního posudku ve dvou po sobě jdoucích letech podle platných předpisů vyloučen ze zvýšení služného (platu mu odpovídajícího), při čemž se výslužné sníží o 25%, nikoliv však pod příslušnou nejnižší výměru.

(3) V případech uvedených v odst. 2, písm. a) se nekoná řízení podle ustanovení § 82 služební pragmatiky č. 15/1914 ř. z. neb obdobných předpisů.

(4) Zaměstnanec může být přeložen z moci úřední do trvalé výslužby bez průkazu nezpůsobilosti, překročil-li 55. rok věku, zaměstnankyně 53. rok věku, a má-li nárok na plné výslužné.

(5) Vyžadují-li toho zcela mimořádné ohledy služební, může vláda v případech uvedených v odst. 2, písm. a) povolití výjimku nejdéle do konce roku 1940, nejdéle však do 62. roku věku zaměstnancova.

(6) Dosud platné předpisy pro překládání zaměstnanců, jichž se týká toto nařízení, do výslužby zůstávají nedotčeny, pokud nejsou v rozporu s ustanoveními předcházejících odstavců a § 28.

§ 22.

(1) Ustanovení zákona ze dne 4. července 1934, č. 165 Sb. z. a n., o překládání soudců do výslužby podle věku, zůstávají nedotčena se změnou, že věková mez uvedená v § 1, odst. 2 zákona č. 165/1934 Sb. z. a n., pokud se týče v čl. III, odst. 4 zákona ze dne 16. června 1937, č. 164 Sb. z. a n., o nejvyšším správním soudě, se snižuje s účinností od 1. ledna 1939 na 60. rok věku a u soudců ustanovených u nejvyššího soudu a nejvyššího správního soudu na 65. rok věku; věková mez 65 roků se snižuje od 1. ledna 1940 na 63 a od 1. ledna 1941 na 62 roky.

(2) Ustanovení zákona ze dne 4. února 1932, č. 23 Sb. z. a n., o překládání vojenských soudců, kteří dosáhli určitého věku nebo nejsou schopni plniti úřední a služební

povinnosti, do výslužby a o zproštění jich od vykonávání služby pro trestní řízení, ve znění zákona ze dne 25. června 1937, č. 185 Sb. z. a n., kterým se nově upravuje věková mez pro překládání vojenských soudců do výslužby, zůstávají nedotčena.

(3) Soudce (vojenský soudce), který překročil 55. rok věku (soudce-žena 53. rok věku), má nárok na přeložení do trvalé výslužby bez průkazu nezpůsobilosti.

§ 23.

(1) Z ustanovení § 21 platí pro vojenské gážísty z povolání s výjimkou vojenských soudců (§ 22) ustanovení odst. 1, 2 a 5, při čemž se neschopností ke službě rozumí neschopnost k vojenskému povolání; jinak zůstávají pro vojenské gážísty z povolání nedotčena dosavadní ustanovení o překládání do výslužby (do zálohy s odbytým).

(2) Vojenští gážísté z povolání, kteří jsou po šest měsíců na dovolené s čekáním podle vládního nařízení ze dne 19. října 1938, č. 242 Sb. z. a n., mohou být dáni do výslužby (zálohy s odbytým).

§ 24.

Ustanovení zákona ze dne 13. února 1919, č. 79 Sb. z. a n., o služebním poměru učitelů vysokoškolských, zůstávají nedotčena se změnou, že věková mez 70 let stanovená v § 4, odst. 1 a 3 se nahrazuje věkovou mezí 65 let; tato věková mez se snižuje od 1. ledna 1940 na 64. a od 1. ledna 1941 na 63. rok věku.

Část druhá.

§ 25.

(1) Ustanovení části první jest použiti s výjimkou § 1, odst. 1, § 4, § 5, § 14, § 15, odst. 2, §§ 22 až 24 přiměřeně na zaměstnance (zaměstnankyně):

a) korporací (ústavů, podniků, fondů a zařízení), které obstarávají úkoly veřejné správy, zejména také ústavů veřejnoprávního pojištění,

b) ústavů, podniků, fondů a zařízení, které hospodaří veřejnými prostředky nebo jichž výsledky hospodaření jsou určeny pro účely veřejně prospěšné nebo na nichž jsou převážně kapitálově účastny samy o sobě nebo společně stát nebo některý ze subjektů uvedených pod písm. a) a v § 1, odst. 1, písm. b),

c) ústavů, podniků, fondů a zařízení, jež jsou ve vlastnictví nebo správě subjektů uvedených pod písm. a) nebo b) nebo v jichž správních orgánech mají tyto subjekty nebo

subjekty uvedené v § 1, odst. 1, písm. a) a b) své zastoupení.

(2) Korporace (ústavy, podniky, fondy a zařízení), uvedené v odst. 1, jsou povinny provést ve svých služebních řádech (pragmatikách, smlouvách) nejdéle do 30. dubna 1939 změny, odpovídající předpisům, jež jest na ně podle odstavce 1 použiti.

(3) Nebudou-li správními orgány uvedených korporací (ústavů, podniků, fondů a zařízení) změny do stanovené lhůty provedeny buď vůbec nebo způsobem vyhovujícím těmto ustanovením, provede je příslušný ústřední úřad v dohodě s ministerstvem financí.

(4) Změnami provedenými podle odstavců 2 nebo 3 mění se dosud platné služební řády (pragmatiky, smlouvy) pro všechny zaměstnance uvedených korporací (ústavů, podniků, fondů a zařízení), na něž příslušný služební řád (pragmatika, smlouva) se vztahuje.

(5) Ustanovení § 3, odst. 1 o zákazu přijímání nových zaměstnanců neplatí pro zaměstnance korporací (ústavů, podniků, fondů a zařízení), uvedených v odstavci 1, jejichž práce nebo služby nezakládají, případně by nezákladaly pojistné povinnosti podle zákona o pensijním pojištění zaměstnanců ve vyšších službách. Zákaz přijímání nových sil se nevztahuje na ty zaměstnance, kteří již byli ve službách obdobných korporací (ústavů, podniků, fondů a zařízení) a pozbyli svých míst v důsledku územních nebo státoprávních změn.

(6) Úchylky ve smyslu § 4 povoluje příslušný ústřední úřad v dohodě s ministerstvem financí a vnitra.

§ 26.

(1) Jiným subjektům než v § 1, odst. 1, písm. b), nebo v § 25 uvedeným, jejichž hospodářství je převážně závislé na podporách z veřejných prostředků (subvencích, výhodách), smějí býti takovéto podpory (subvence, výhody) uděleny jen s podmínkou, že provedou ve svém hospodářství opatření podle § 25.

(2) Šlo-li o takové podpory, které jsou odvolatelné a byly uděleny před účinností tohoto nařízení, jsou subjekty uvedené v odstavci 1 povinny provést ustanovení § 25. Na splnění této povinnosti je závislé další trvání podpory.

Část třetí.

§ 27.

(1) Zaměstnavatelé uvedení v § 1, odst. 1, písm. b) jsou povinni nejpozději do 31. března 1939 oznámiti a prokázati přísluš-

nému ústřednímu úřadu nebo úřadu jím určenému a nejvyššímu účetnímu kontrolnímu úřadu, že provedli ustanovení tohoto nařízení.

(2) Nesplní-li zaměstnavatel tuto povinnost, nebo poruší-li jinak ustanovení tohoto nařízení, ztrácí bez újmy následků uvedených v § 3, odst. 2 zákonné příděly za dobu do zjednání nápravy, nejméně však na dobu jednoho měsíce, jiné příděly, subvence, příspěvky a podpory z veřejných prostředků za celou dobu, dokud ustanovení tohoto nařízení nebudou provedena. Kromě toho mohou býti na místo správních orgánů takového zaměstnavatele dosazení orgánové jmenování příslušným dozorčím úřadem státní správy; to platí zejména také v případech, jež nelze postihnouti podle první věty.

§ 28.

Opravné prostředky proti opatřením učiněným podle oddílu III a IV části první nemají odkládacího účinku.

§ 29.

Vláda může vhodnými opatřeními vyrovnati nesrovnalosti nebo neodůvodněné tvrdosti, jež by se vyskytly při provádění oddílu III části první.

§ 30.

Veřejné úřady (orgány) a zaměstnavatelé jsou povinni poskytnouti úřadům, jež budou prováděti toto nařízení, veškerou pomoc, zejména jsou povinni vydávati potvrzení potřebná k zjištění skutečností rozhodných pro provedení tohoto nařízení.

§ 31.

(1) Toto nařízení platí pro země Českou a Moravskoslezskou, a pokud jde o společné úřady, ústavy, podniky, útvary a zařízení, i pro země Slovenskou a Podkarpatoruskou.

(2) Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení a provedou je všichni členové vlády.

Dr. Hácha v. r.

Beran v. r.

Sidor v. r.,
tíž za všech členov
Slov. vlády.

Révay v. r.,
tíž za předsedu vlády Pod-
karp. Rusi Dr. Vološina.

Dr. Chvalkovský v. r.
Dr. Fischer v. r.
Dr. Kalfus v. r.

Syrový v. r.
Dr. Kapras v. r.
Dr. Krejčí v. r.
Dr. Šádek v. r.

Eliáš v. r.
Čipera v. r.
Dr. Feierabend v. r.
Dr. Klumpar v. r.
Dr. Havelka v. r.